

ОСНОВНІ НАПРЯМКИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА

Успішний соціально-економічний розвиток України на шляху ринкових перетворень можливий лише за умови ефективного функціонування підприємств, яке в свою чергу істотно залежить від наявності у підприємства необхідного рівня фінансового потенціалу.

Саме завдяки достатньому фінансовому забезпеченню господарської діяльності, вірному вибору способів та джерел мобілізації фінансових ресурсів та визначення найоптимальніших напрямів їх використання досягається зростання доходів підприємства. На жаль, слід констатувати, що сьогодні вітчизняні підприємства найчастіше обмежені у виборі фінансових ресурсів через їх недоступність, при цьому власних джерел коштів виявляється недостатньо і використовуються вони не завжди ефективно.

Отже, слід зазначити, що однією з найважливіших проблем, з якою стикаються вітчизняні суб'єкти господарювання в умовах українського сьогодення, є недостатня ефективність організації управління їх фінансовим потенціалом.

Вагомий вклад у розкриття суті фінансового потенціалу підприємства внесли такі дослідники, як Г. Бикова, Н. Давиденко, Ю. Сердюк-Копчекчі, С. Козьменко, П. Комарецька, Є. Кузькін, П. Пузирьова та інші. Неможливо оминати науковців, що займалися вирішенням питань управління фінансовим потенціалом та фінансовими ресурсами, а саме Л. Буряк, А. Даниленко, А. Загородній, В. Опарін, А. Поддєрьогін та інші.

Фінансовий потенціал підприємства - можливість використання усіх власних та запозичених фінансових ресурсів у процесі господарської діяльності підприємства для максимізації прибутку та забезпечення своєї фінансової стійкості.

Механізм управління фінансовим потенціалом підприємства складається з фінансових методів, фінансових інструментів і організаційного забезпечення, в поєднанні яких через координацію дій можна здійснювати управління фінансовим потенціалом підприємства.

Організаційне забезпечення управління фінансовим потенціалом спирається не на виконання фінансових функцій, а на виявлення та задоволення загальних і локальних інтересів груп стейкхолдерів. Реалізацією їх займаються: спостережна рада акціонерного товариства, його правління, робітники, кредитори, потенційні інвестори у відповідності до загальної стратегії підприємства та її ключової фінансової стратегії.

Особливостями управління фінансовим потенціалом підприємств є наступні:

- врахування впливу конкуренції;
- визначення фінансових ресурсів;
- представлення об'єктом управління прояву результатів управління через розмір й строки протікання грошових потоків;
- необхідність оптимального розподілу й перерозподілу фінансових ресурсів;
- розробка й прийняття рішень по досягненню певного компромісу між вимогами прибутковості, надійності й ліквідності капіталу промислових підприємств;
- потреба у формуванні фінансових ресурсів з різних джерел;
- регулювання структурних перетворень фінансового потенціалу;
- використання методів, управлінського впливу на фінансові ресурси.

Стабільний розвиток фінансового потенціалу господарюючих суб'єктів у сучасних умовах, що супроводжується мінливістю, не прогнозованістю та посиленням економічної глобалізації, значною мірою залежить від їхньої фінансової стійкості.

Складність управління фінансовою стійкістю полягає в тому, що її не можна розглядати як головну мету діяльності підприємства, оскільки досягнення належного рівня стійкості буде пов'язане передусім з відмовою від ризикових проектів, нововведень та

додаткового залучення позикових коштів, що, зрештою, може спричинити до занепаду цього суб'єкта господарювання.

До основні напрямків управління фінансовим потенціалом підприємства, можна віднести:

- вдосконалення планування фінансових ресурсів;
- проведення діагностики фінансового стану підприємства;
- вдосконалення методології та методичного забезпечення його оцінки;
- створення системи фінансового моніторингу на підприємстві.

Також, сьогодні дієвим механізмом створення конкурентних переваг як на макроекономічному рівні, так і на рівні окремого підприємства є стратегія. Відсутність стратегії чи помилки у її виборі призводять до неефективного використання обмежених виробничих ресурсів, втрати часу як найціннішого чинника ринкового успіху.

Під фінансовою стратегією доцільно розуміти гнучку, узагальнену модель розвитку фінансової системи суб'єкта господарювання, яка забезпечує її стійкість та адаптацію до зміни економічної ситуації, тобто формування стійкого фінансового потенціалу.

Стратегічне управління фінансовою стійкістю суб'єктів господарювання як система заходів, спрямованих на забезпечення їхньої фінансової стійкості в процесі стратегічного розвитку, передбачає чотири головні етапи:

- стратегічний аналіз фінансової стійкості;
- формування, вибір та оцінка стратегій забезпечення фінансової стійкості суб'єкта господарювання;
- забезпечення реалізації обраної стратегії;
- контроль за її реалізацією.

Отже, можна стверджувати, що успіх підприємницької діяльності знаходиться в безпосередній залежності від стану фінансового потенціалу суб'єкта господарювання та вибору стратегії їх фінансових ресурсів. Таким чином, стратегічне управління фінансовим потенціалом підприємства є дуже важливим і дієвим механізмом, що сприяє підвищенню фінансової стійкості господарюючого суб'єкта, його розвитку і ефективному функціонуванню.

Список літератури:

1. Левченко Н.М. Фінансовий потенціал підприємства: сутність та підходи до діагностики / Н.М. Левченко // Інвестиції: практика та досвід. – 2012. – № 2. – С. 114–117.
2. Хомяков В. І. Управління потенціалом підприємства / В. І. Хомяков, І. В. Бакум. – К. : Кондор, 2009. – 400 с.
3. Федонін О. С. Потенціал підприємства: формування та оцінка: навч. посіб. / О. С. Федонін, І. М. Репіна, О. І. Олексюк. – К.: Київський нац. екон. ун-т, 2009. – 316 с.